

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 6 juni 1941 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

I en den 9 maj 1941 dagtecknad proposition nr 245, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 22 december 1939 (nr 895) angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 22 december 1939 angående rätt för Konungen att meddela särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m., vilken jämlikt lag den 30 mars 1940 (nr 172) gäller till och med den 30 juni 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Jämlikt lag den 22 december 1939 (nr 895) äger Konungen under vissa utomordentliga förhållanden, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter hörande av fullmäktige i riksgäldskontoret, i fråga om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse samt offentliggörande av riksbankens räkenskaper meddela av förhållandena påkallade bestämmelser att gälla i stället för vad därutinnan finnes stadgat i 9—14, 16, 17, 21, 24 och 27 §§ lagen den 30 juni 1934 (nr 437) för Sveriges riksbank. Syftet med berörda fullmakts-

lag är att möjliggöra en smidig anpassning av vissa av de bestämmelser, som reglera riksbankens verksamhet, efter sådana tidigare icke förutsedda förhållanden, med vilka man i nuvarande läge måste räkna.

Enligt 11 § första stycket lagen för Sveriges riksbank må guld utom landet inräknas i riksbankens metalliska kassa endast till ett belopp motsvarande 15 procent av hela metalliska kassan. Då denna bestämmelse med hänsyn till sedelutgivningsrättens beroende av den metalliska kassan skulle kunna lägga hinder i vägen för en sådan placering av riksbankens guldbehållning, som anses mest betryggande, har Kungl. Maj:t med stöd av omförmälda fullmaktslag genom kungörelse den 31 januari 1940 (nr 54) förordnat, att i stället för berörda stadgande i riksbankslagen skall gälla, att såsom riksbankens metalliska kassa skall räknas allt riksbanken tillhörigt guldmynt och omyntat guld.

Frågarvarande fullmaktslag, som ursprungligen gällde till och med den 31 mars 1940, har genom lag den 30 mars 1940 (nr 172) förlänats fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1941.

I framställning till Kungl. Maj:t den 17 april 1941 hava *fullmäktige i riksbanken* — enär nämnda kungörelse enligt fullmäktiges mening under nuvarande förhållanden borde äga fortsatt tillämpning även efter utgången av juni 1941 och då det i lagen lämnade bemyndigandet för Konungen att även i övrigt utfärda särskilda bestämmelser om riksbankens sedelutgivning och bankrörelse m. m. borde erhålla fortsatt giltighet — hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för förlängning av lagens giltighetstid till och med den 30 juni 1942.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava, efter remiss, den 30 april 1941 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges framställning.

Föredragande departementschefen har anfört följande:

Den möjlighet att efter lägets krav anpassa reglerna för riksbankens verksamhet, som ifrågarvarande fullmaktslag innefattar, kommer uppenbarligen att vara erforderlig även efter utgången av juni 1941. Jag förordar därför, att lagen förlänas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågarvarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 6 juni 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtandet nr 56.